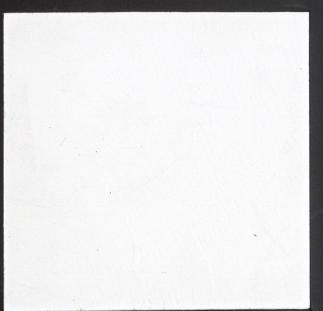
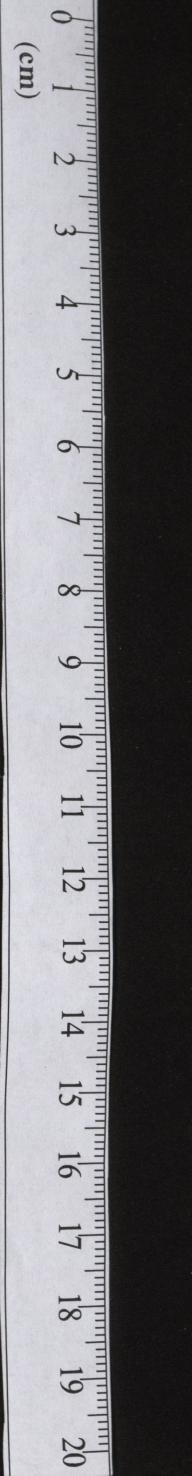
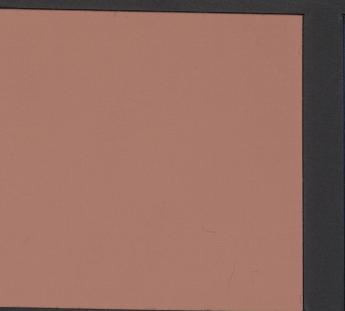

colorchecker CLASSIC

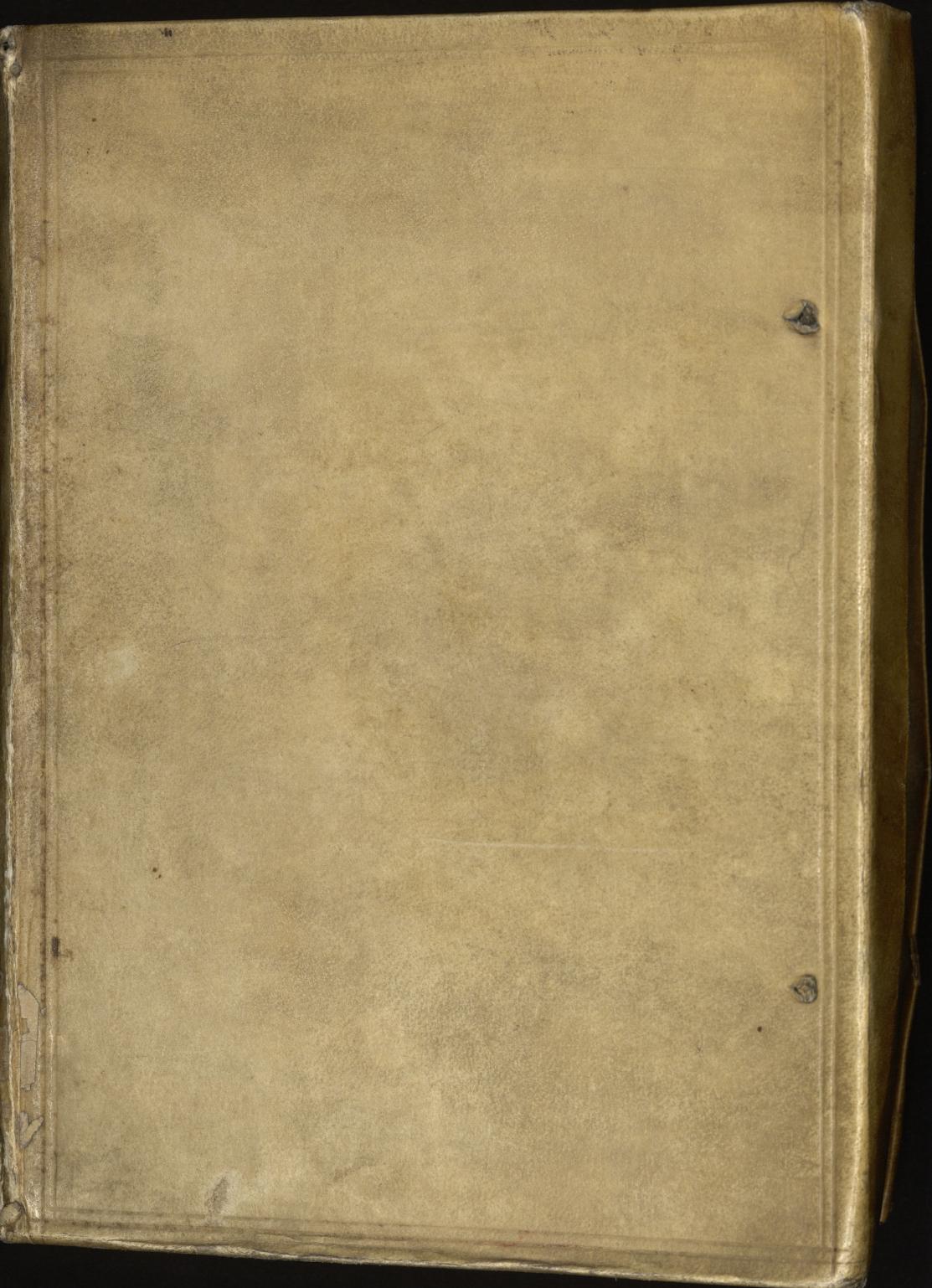
+

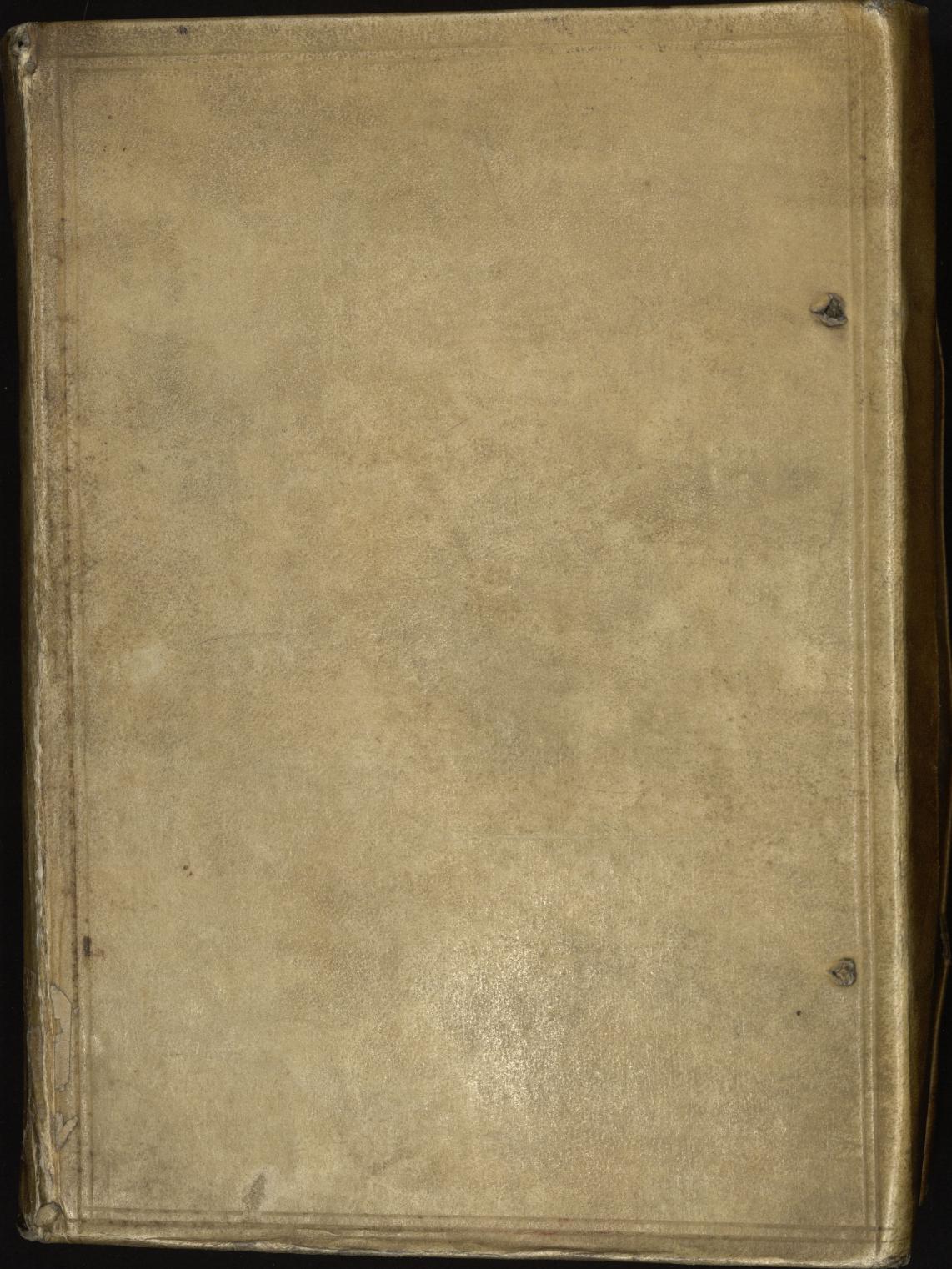
x-rite

+

mm

卷之三

- BIBLIOTHEQUE
p. 1 INNOCENTIUS III. - De Miseria humanae conditio-
nis. - Paris [Pasquier Bonhomme], 1480. 4° .
Pell 6300
- p. 2 Stella clericorum [Paris, G. Mittelhus, s.d.).
- 4°. échangée avec la Bibl. nat. en 1895.
Pell 10770
- p. 3 ANTONIUS de RAYMONDIA. - Libellus contra benefi-
ciorum reservationes. - Paris, G. Marchant,
c. 1498. 4° .
Pell 9778 = 9779
- p. 4 Laus caritatis. - [Paris, A. Caillaut, c. 1485-
90]. - 4° .
Pell 7014
- p. 5 MAGISTRI (Martinus). - Expositio super Salve
Regina. - [Paris, Antoine Caillaut, c. 1483].
- 4° .
Pell 7328
- p. 6 GUILLEMUS de GOUDA. - Expositio mysteriore
missae. - [Antwerpen, Gowaert Bac, post 1500].
- 4° .
Pell 5577
- p. 7 AEGIDIUS DELPHUS. - [Epistola di*vi* Pauli ad
Romanos... decantata]. - Paris, J. Bade, 1507.
4° .
- p. 8 ALLIACO (Petrus de). - Meditationes circa
psalmos poenitentiales. - [Paris, Antoine
Caillaut, c. 1485-90 ?]. - 4° .
Pell 524

- p. 9 [Canones apostolorum] Canon apostolicus quinq^uagesimus. - Paris : A. Wechel, 1556. - 4°
- p. 10 MAYEUC (Yves. - Questio per pulchra ... - Paris, Jean Petit, c. 1515. - 4° .
- p. 11 Passio secundum legem debet mori. - S. l;n.d.
Cop. 4622
- p. 12 BONAVENTURA, S. - Soliloquium - Paris, G. Marchant, [1483]. - 4° .
Pell. 2673
- p. 13 Cordiale quattuor novissimorum. - Genève, [Jean Croquet, c. 1481]. - 4°
Pell. 5072
- p. 14 NICODEMUS. - Evangelium. - [Köln, Cornelius de Zyrickzee c. 1499-1500]. - 4°.
Goff N-47
- p. 15 MARCELLUS. - Passio Petri et Pauli apostolorum. - [Köln, Cornelius de Zyricksee, c. 1499]. - 4°.
Pell. 7527
- p. 16 RICHARD (Pierre). - Contra non recte de ejusdem beati Petri martyrio sentientes libellus. - Paris, Josse Bade, 1518. - 4°.
- p. 17 [Recueil de poèmes latins]. 8 ff. mss. 16e s.

XVe. S. n°. ~~243~~

243

243 2e piece

Stella clavigerum.

pl. vi 4.

Double du 318 2e piece

Echange fait en 1895
avec la Bibliothèque Nationale.

pièce 1. mg de K-f-blanc.

E 15

2405
prec 1

Incipit prologus de laude caritatis.

Eruo christi petro. h. gustare i. videre qm̄ suauis est dñs. Cogitati michi frater carissime quomō dilectionem vestram ad memoriam mei excitare possem. primus occurrit ut de ipsa vobis dilectione scribere. qui nil aliud preter ipsius dilectionis munus a vobis postularē. Quod ergo potui feci. caritatē quibus volui verbis commendavi. quatinq; dū eius laudē legit̄. q̄ ardēter ego eā i. vobis diligo. i. a vobis expecto scire valeatis. Nec irasci ipsa vestra caritas michi debet. si eius igni iam fortiter ardēti. exiguiū verborū meorū flatū tepidus ipse admoneo. nō tam ut illa magis ardeat q̄ ut mei erga se desiderii cognitam agnoscat. Legite ergo atq; diligite. i. quod propter dilectionē legit̄. ad hoc legite ut diligatis. Totū ex dilectione sit. Dilectio mittit. dilectio suscipit. dilectio est quod tribuitur. dilectio quod recōpensatur.

Explicit prologus. Incipit tractatus.

am multos iā laudatores caritas habuisse cognoscitur: ut si quid ego in laudē dicere cepero. presū ptio fortassis magis q̄ deuotio videatur. Quis enim factorum à principio mudi extitit: qui nō caritatem nobis aut verbo aut facto commendauit. Caritas abel martyrem fecit. caritas abrahā de terra sua cōduxit. q̄ et ille per caritatē innocēter mortē pertulit: i. iste per caritatē nathale solum libēter deseruit. Ut ergo per caritatē terra celū cōmutauit. Caritas sola est: que ab inicio seruis dei mudi huius illecebras fugere. voluptates calcare. carnis concupiscentiam cohibere. desideria frāgere. honores contēnere. postremo vniuersa presentis vite blādimēta respuere. ipsa q̄ pro desiderio vite perpetue mortē suadent nō timere. hanc dī dilectionis paulus cēserat cū dicebat. Quid nos separabit a caritate christi. Tribu

A i

latio. an agutia. an persecutio. an fames. an nuditas. an pe-
ticulū. an gladius. Spero autē q̄ neq̄ mors. neq̄ vita. neq̄ a-
geli. neq̄ p̄cipatus. neq̄ virtutes neq̄ instātia. neq̄ futura
neq̄ fortitudo. neq̄ altitudo neq̄ profūdum. neq̄ creatura a-
lia poterit nos separare a caritate dei. que est in chilto ielū do-
mino nostro. hic sponlus in canticis cantorum: sponsa de
virtute dilectionis admonet dicens. pone me ut signaculum
super cor tuū. pone me ut signaculum super brachium tuū. q̄
fortis est ut mors dilectio. dura sicut infernus emulatio. Mors
etenim viuētes ext̄guit. infernus autem nec mortuis parcit. Dil-
ectionis autem ut mors fortis est. q̄ sicut illa scelum carnis: sicut a-
fectum cōcupiscentie carnalis perimit. Dura est sicut infernus e-
mulatio. q̄ h̄i quos intus trahit desideriū eternoꝝ nō solū fo-
rtis blanda respire. sed et aduersa queq; et aspera pro eo quod
diligunt adipiscēdo. cogit tollerare. Consideremus quot iam
martyres per tormenta ad regnum celoꝝ transierunt. Quales er-
go in eis vim amoris arsile credimus: quos propter deū nec
sibi pepercisse videmus. Consideremus quid dimiserit. quid se-
cuti sunt. quā trāsierint. Quid dimiserit videmus. quid secuti
sunt nō videmus. sed credimus. quā trāsierit audiūmus. Bo-
na ista tēporalia dimiserūt bona eterna secuti sunt. per tor-
menta trāsierunt. Cōueniamus nūc cor nostrū: videamus si ac-
quiescat nobis omnia que huius mūdi sūt reliquere. nō giam.
nō honorem. nō diuitias amare. non aridere prosperis. non
condelectari blandis. non cōgratulari letis. Domine imperfe-
ctum meū viderunt oculi tui. q̄ ab hac longe non dicam per-
fectione. sed perfectionis inchoatione me video. Et certe parū
hoc erat amicis dei: ut pro amore eternorum ista spernarent.
ista calcarent. sed abiectis his omnibus alacriter ad votum cur-
rentes: nec minis teneri poterant. nec tormentis. Trahebat e-
os caritas. i ideo nec retrahebat cupiditas. nec terrebat aduer-

2
Citas. Currebant ergo: mundum post se relinquenter. deum ante se habebant. Sed interposita sunt tormenta ut interrogarentur. vel quo desiderio hunc quererent: vel qua constatia illum despexissent. Interrogata est veritas. probata caritas: confusa iniquitas. Accedunt illi ad penas intrepidi. et quantum mentem amor intus vulnerauerat: tantum caro foris vulnera sua despiciebat. Accedunt et transiunt. atqz morientes confessi sunt. quo viuentes desiderio cucurrerunt. O caritas quomodo illis sapiebas qd dulcis eis fuisti. quos tata propter te sustinere coegisti. Quibus illos ad te vinculis traxisti quos mundo et per blandimenta retrahente. et per tormenta repellente perdere tamen non potuisti. Cucurrerunt quia tu eos traxisti. transierunt. quia tu eos iuuisti. peruenierunt quia tu eos suscepisti. Quam inextinguibiliter in precordiis eorum arcessisti. quia nec probris nec premiis nec penitentia potuisti. Ita quasi quedam flumina inundauerunt. Sed multa flumina et aque multe extinguere caritatem non potuerunt. O caritas quid dicam de te. Quomodo laudabo te. Si caperem te: appreclarer te. Si scirem quanti vales: precium appenderem pro te. Sed forte excedis angustias meas: nec inuenire tuum precium potero penes me. Dabo tamen quod habeo et totum quod habeo dabo: tota domus mee substantia pro te commutabo. Totum quod est in habitaculo corporis mei: totum quod est in habitaculo cordis mei pro te dabo. cum totum dedero: totum quasi nichilum reputabo. Omnes delectationes carnis mee: iocunditates cordis mei pro te libenter impendam. ut te solam habere. te solam possidere valeam. Tu sola michi carior. tu sola utilior. tu sola suauior. tu sola iocundior. amplius delectans. abundantius latians. tutius caluans. felicius conseruans. Aliis etiam annunciabo de te. Dic michi o cor humanum: quid magis eligis. semper gaudere

A ii.

cum hoc seculo. vel esse semper cum deo. Quod plus diligis
hoc potius eligis. Audi ergo ut aut corrigas dilectionem. aut
nō dieras electionem. Si mundus iste pulcher est: qualis pur-
itas est pulchritudo: ubi creator mundi est. Dilige ergo ut eli-
gas. dilige melius ut eligas calubrius. dilige deū: ut eligas es-
te cū deo. Ergo per dilectionē eligis. Sed quo plus diligis: eo
citius peruenire cupis: i festinas ut apprehēdas. Ergo per di-
lectionē curris. et per dilectionē apprehendis. Itē quo plus di-
ligis: eo audiūs amplexaris. Ergo per dilectionē frueris. Vi-
de quomō totum tibi est dilectio. Ipsa est electio. ipsa ē cursus
ipsa est peruentio. ipsa est mansio. ipsa ē beatitudo. Dilige et
go deum. elige deum. curre. apprehende. posside. fruere. Jam
inquis elegi. qua via curram ut perueniam. per vias dei cur-
ritur ad deum. Non possum inquis viam inexpertam solus
currere. Da socios me aberrem. Cū his qui in via dei currunt
curre et tu viam dei. Meliores socios habere nō potes in via q̄
illos qui iam olim cucurrerunt in ea. et per longā currendi ex-
perientiam et usū laboris. nec errare timent. nec deficere. Que
est ergo ais via dei. et qui sunt currentes in ea. Recte sunt vie
dñi. et iusti ambulabunt in eis. Justicia ergo ē via. et iusti sūt
qui in via currunt. Et ne forte moueat te q̄ ambulantes no-
mino. et iterum currentes dico. velociter ambulare ipsum ē cur-
rere. Sicut ille faciebat qui dicit. Viam mandatorum tuorum
cucurri. Et alibi. Beati immaculati in via: qui ambulant in
lege dñi. ut idem intelligas ambulare et currere. ne beatiorēm
beatissimē diceret si illis ambulantibus ipse cucurisset. Habes
ergo viam. habes socios in via. habes hereditatem in patria.
habes qua pergas. cū quibus pergas. quo petuias. ubi requie-
cas. qua pergas iusticiam. cū quibus pergas amantes et se-
ctantes iusticiam. quo peruenias. et in quo requiescas. et au-
torem iusticie et fontem vite. Nulla via iusticia rectior nulla

Societas iustor. melior. nulla reges deo tranquillior. perge securus. perge festinus ut velociter puenias. feliciter requiescas. Cito pergere est ardenter amare. Vide ergo quomodo totū bonū tuū ex caritate pedet. per caritatem: viā eligis. per caritatem vias curris. per caritatem ad priam peruenis. Vis scire q̄r nō nisi per caritatem: viā iusticie eligis. Si quis (inquit dñs) diligit me sermones meos seruabit. De ipso autē sermōe alibi dicitur. Sermo tuus vitas est. De qua iterū psalmista. Viā inquit veritatis elegi iudicia tua nō sum oblitus. Si ergo sermo dñi veritas est per illā utiqz caritatem via veritatis eligitur. per quez sermo dñi impletur. Ergo caritas eligit viā iusticie. Sed nūquid sine caritate via iusticie nō eligitur: et sine caritate currunt Audi idē ipsius psalmista quod superius cōmemorauit testimoniū quo dicit. Viā mandatorū tuorū cucurri cū dilatasti cor meū. Quid est enī cor dilatatum nisi amore feruēs. cor a caritate impletum. per caritatem igitur cor dilatatur. Cor dilatato via iusticie curritur. per caritatem itaqz eligis. per caritatem curris. per caritatem apprehendis et frueris. Deus inquit iohānes apostolus caritas est. et qui manet in caritate in deo manet: et deus in eo. Qui igitur caritatem habet: deum habet. deum possidet. in deo manet. O bona caritas per quam deum diligimus. deum eligimus. ad deum currimus. ad deū puenimus. deum possidemus. Quid amplius dicam dete caritas. ducem te dixi in via dei. Et quid si te ipsum viam dei dixerim. Utqz sic caritas tu via es. Sed non sicut alie vie tu via es. Adhuc inquit paulus aplūs Excellentiorē viam vobis demonstrabo. De te enī dixit. O caritas. tu es nāqz via superexcellēs. via supereminēs. vias di-
stortas dirigēs. vias rectas ostēdens. Tu es caput viarū rectarū. Omēs vie recte ad te exēunt: et in te recurrunt. Nā precepta dei vie lūt eius que omia a te pēdēnt. et in te plūtūt. Tu es plenitudo iusticie. perfectio legis. cōsummatio virtutis. agnitus.

A iii.

veritatis. via. igit̄ es o caritas. Qualis via. Superexcellēs su
scipieſ. dirigenſ. i perduceſ. Que via. Via homiſ ad deū. i via
dei ad homiſ. O beata via que ſola pmerciū noſtre ſalutis
agnofciſ. Tu deum ad homiēm dederiſ. Tu homiēm ad deū
dirigiſ. Ille deſcendiſ quādo ad nos veñit. Noſ aſcedim⁹ quā
do ad illū imus. Nec ille tamē nec noſ niſi per te ad alterutū
trāſire poſſumus. Tu mediatrix es aduerſos conſiliās. diſiun
ctos locians. i tātum diſpareſ quodāmodo coequans. Deum
humiliants. noſ ſublimās. illum ad ima trahens. noſ ad ſum
ma erigenſ. Si tamen ut nec abiecta ſed pia ſit eius deſcētio.
nec ſuperba ſed gloriola ſit noſtra exaltatio. Magnam ergo vi
habes caritas. tu ſola deum trahere potuisti de celo ad terras.
O q̄ forte eſt vinculum tuu; quo i deus ligari potuuit. i homo
ligatus vincula iniuitatiſ diſrupit. Crescio li quid maius in
laude tua dicere poſſim: q̄ ut deum de celo traheres. i homiēm
de terra ad celum eleuares. Magna virtus tua ut per te v. q̄
ad hoc humiliaretur deus. i v. q̄ ad hoc exaltaretur homo. Co
ſidero deum ex femina natum. infantem pannis obliuitem. va
gientem in cunis. ſuggentem vbera. Velpicio poſteſa compre
henſum. ligatum. flagellis celum. spinis coronatum. ſputis il
litum. lanceatum. clavis firum. felle i aceto potatum. illic id
gna. hic dira paſſum. i tamen cur vel illa dignaretur: vel iſta
pateretur. Si cauſam querimus aliam preter ſolam caritatēm:
cauſam non inuenimus. O caritas quantum potes ſi tātum
inuauisti erga deum q̄t omagis erga homines. Si deus pro
pter homiēm tanta pertulit. quid homo propter deum tollera
re reculabit. Sed fortallis facilius vincis deum q̄ hominem.
citiuſ preualere potes deo q̄ homini. quia quo magis beatum
eo magis deo eſt debitum a te ſuperari. hoc optime tu noue
ras que ut facilius vinceret priuſ illum ſuperabas. Adhuc
noſ rebelles habuisti quando illum tibi obedientem de ſede

paterne maiestatis vscq; ad infirma nostre mortalitatis susci-
pienda descendere coegisti. Adduristi illum diculis tuis alliga-
tum adduxisti illū sagittis tuis vulneratū Amplius puderet
hoīem tibi resistere. cū te videret etiā in deū triūphasse. Vulne-
rasti ipassibile. ligasti insuperabile. traxisti incomutabile. eter-
num fecisti mortale. hec omia fecisti vt dura corda nrā emoli-
res. & iſensibiles affectus pūgeres. vt se a corpore suo resolute-
rent. & facilius ea sagitte tue penetraret. Nec icalluz hoc fecisti
Multi enī sic a te superati sūt. Multi iā manus tibi dederunt
Multi iam in precordiis suis sagittas tuas infixas portant &
altius adhuc eas infligi desiderāt. Delectabiliter enī & suauiter
vulnerati sūt. & plagas tuas se perceperisse nec dolent nec erube-
scunt. O caritas quāta est victoria tua. vnū priu s vulneraſti.
& per illum omnes postmodū superasti. O caritas laudavi te
Optum potui. multuz cogito mecum si quid adhuc sit quod i lau-
dem tuā excellentius posſit dici. Nescio enī si forte maius sit te
deū dicere an deū te superasse. Quod si maius est etiā hoc libe-
ter & fiducialiter de te dicā. Deus caritas est. & qui manet in ca-
ritate in deo manet & deus i eo. Audi homo & ne āplius paruz
reputes si caritatē habes. Audi quia deus caritas est. Nāquid
parū est deū in se manētem habere. Tantū est caritatē posside-
re. Deus enī caritas est. hoc priuilegiū sola caritas habet: vt
deus dicatur & sit. ita vt nulli alteri hoc conuenire possit. Non
enī dicitur deus hū militas est. aut deus patientia est. sicut di-
citur deus caritas est. Quia cū omis virtus dei donū sit. nulla
preter solā caritatē hoc habet. vt non solū donum dei sed etiaz
deus dici posſit. Caritas aut̄ ideo donū dei est quia spūllanc⁹
a deo datur fidelibz. ideo aut̄ deus est q̄ idē spūs illi a quo da-
tur substancialis est in eadem deitate & coeternus. Reliq̄ igitur
gratiar̄ dona largitur deus etiā his quos reprobat. Solā aut̄
caritatē quasi se ipslū his tatum quos diligit in primū seruat.

A iii

Caritas igitur est fōs propriū de quo nō coīcat alienus. q; si-
cū dictū ē reliqua dona grāx. hi etiā qui per vitā reprobā a deo
alieni sūt. nūnūq; percipiūt. caritate aut̄ malus habere nō po-
test. sed quicūq; illa habet nō iā alienus est a deo. sed ipse i deo
i deus i eo manet. Sicut familiaris est deo caritas. vt ipse māli-
onē habere nolit: vbi caritas nō fuerit. Si quis inquit diligit
me sermonē meū seruabit. i pater meus diligit eū. i ad eū ve-
niemus: i mālionē apud eū faciemus. Si ergo caritas tecū ē.
venit deus ad te i manet apud te. Si tu recedis a caritate rec-
dit i ipse a te. i nō pmanet apud te. Si caritatē nūq; habuisti:
nūq; venit deus ad te. nec mālit apud te. Si caritatē cepta de
seruisti: recessit deus a te. Si in caritate cepta p̄mālisti: deus te
cuz est. i pmanet apud te. Caritas oīm aie lāguorē sanat. Ca-
ritas vicioz oīm radices extirpat. Caritas oīm virtutū origo
est. Caritas mentē illūiat. conscientiam mūdat. aīam letificat. de-
um demōstrat. Aīam in qua caritas habitat. supbia nō iflat.
Inuidia nō deuastat. Ira nō dissipat. tristitia mala nō vexat.
auaricia nō excecat. gula nō iflamat. luxuria non inqnat. sēp
mūda est. sēper casta est. sēper quīeta. sēper leta. sēper pacifica
sēper benigna. sēper modesta. In aduersis secura. in p̄ploris
tēperata. mūdū p̄tēnens. deū diligēs. oīm bona amādo: sua fa-
cīes. sua oībz libēter i partīes. nō timēs i opīā. magnope expe-
ctās abūdantiā. In quo caritas dei est sēper cogitat qn ad deū
pueniat. qn mūdū reliquat. qn scādala euadat. qn verā pacē i-
ueniat. sēper cor: sursū habet. i desideriū in supna eleuatū. Si
qn ambulat: si qn sedet. si qn agit. si qn qescit. quicquid egerit:
cor a deo non recedit. Tacens deum cogitat. loquens nil pre-
ter deum. et quod ad dei amorem pertinet: loqui desiderat.
alios ad caritatem exhortādo leiplum inflamat. caritatē omī
bus cōmendat. q; dulcis amor dei. q; amarus i q; impurus sit
amor huius seculi. nō solū voce: sed opere quoq; oībus demō-

Crat. Deridet huius mundi gliam. collicitudinem arguit. et quodculum sit in his que trahunt fiduciam habere ostendit. Miratur certitate hominum qui hec diligunt. Miratur quomodo iam dudu[m] vniuersa hec trahitoria et caduca omnes non pertenunt. Quibus estimat duce esse quod sibi sapit. oibus placere quod diligit. oibus manifestum quod cognoscit. Itis iudicium caritas se prodit. et eos in quibus habitat non solum in tristis voluntate sed et foris perueratione discernit. hoc iam tantum de caritate dictum est. et tamquam adhuc de caritate dici potest. et tantum dicendum est quantum dici non potest. Quid igit[ur] o bona caritas. o cara caritas: quid dignum dicatur laudibus tuis. Certe post tantam priorum preconia nichil de te dicere mea parvitas presumeret. si unquam de te dici sat potuisse. Illabè igitur nobis o dulcis et suavis caritas. dilata cor nostrum. expande desiderium. distende metus nostre signi. amplifica cordis nostri habitaculum: ut capere possit hospitem et maiorem deum. Infundat et diffundat te in cordibus nostris per ipsum sanctum suum redemptorem nosserum unicus et salvator iesus christus filius dei. ut ipse cum patre ad nos venire dignetur. et maiorem in nobis facere. Qui enim codice precepit spuscto vivit et regnat deus per omnia secula seculorum. a
 Explicit de laude caritatis.

Incipit de substantia dilectionis.

uotidianum de dilectione sermonem scriimus. ne forte scitillet in cordibus nostris et exardescat ignis flamam facies aut totum presumes aut purgas totum. Ex eo namque totum est quod bonum est. et totum quod malum est ex eo est. Unde fons dilectionis iesus salies. duos riuos infudit. Alter est amor mundi cupiditas. Alter est amor dei: caritas. Mediū quippe est cor hominis unde fons amoris erupit: et cum per appetitum ad exteriora decurrit: cupiditas dicitur. Cum vero desiderium suum ad interiora dirigit: caritas noiat. Ergo duo sunt riuui quae de fonte dilectionis emanant. cupi-

ditas: et caritas: et om̄ malorum radix cupiditas: et om̄ bonorum ra-
dix caritas. Ex eo igit̄ totū ē quod bonū ē: et totū quod malū ē ex eo
est. Quicquid ergo illud est magnū ē quod ī nobis ē: et ex eo totū ē quod
ex nobis ē. Hoc aut̄ amor ē. Quid ē amor. Et quod ē amor. aut
vñ ē amor. Et amo dei de amore loquitur. Numquid hoc negotiū nō
potius illorum est: quod pudiciciā p̄stituere pluerunt. Ecce quod multi quod
eius mysteria volētes suscipiunt. quod pauci quod ei⁹ verba ī mediū p̄
ferre nō erubescunt. Quid igit̄ nos facim⁹. Forsitan multa ī p̄bi-
tate frōtez fractā habeam⁹. quod nō verecūdemur amore iditatu-
formare. quē et ipudicii aliquā nos possunt sine verecūdia ī vībis
expūmē. Sed aliud ē iuestigare viciū ut eradiceat. Aliud exhorta-
ti ad viciū vībi vītus et veritas nō amet. Nos igit̄ iuestigam⁹ et
quimus ut sciām⁹: et sciētes caueam⁹. quod illi iuestigāt ut sciant
h̄z sciāt ut faciat: quod illud ī nobis sit. quod desideria nrā sic multi
phariā diuidit. et cor vñ ī diuersa deduxit. Inuenim⁹ aut̄ hoc
aliud nō esse preter amore quod cū sit motus cordis secundum naturā
singularis. et vnic⁹. secundum actionē aut̄ diuisus cū se iordinate mo-
uet. id est ad ea quod nō debet cupiditas dicit̄. Cū vero ordinat⁹ ē
caritas appellat̄. Ip̄ū igit̄ h̄c cordis motū quē amore appellamus. quod diffinitioe lignare poterim⁹. Expedit nobis proprius
itueri cū ne lateat. aliquatenus et nō sciāt. propterea quod nec cauea-
tur: cū malus ē nec appetat̄: aut̄ iueniat̄ cū bon⁹ de quo et cum
malis ē tāta mala venuit. et cū bonus ē tāta bona procedūt.
Ip̄ū igit̄ quo diffinim⁹. Inuestigem⁹. pliderem⁹ quod occultū ē
quod queritur. quātoque iterū collatū est: tāta magis ī vtrah̄ parte
cordi dñatur. Igit̄ videat̄ amor: et amor ē delectatio cordis aliquid
ad aliqd p̄pet̄ aliqd Desideriū ī appetēdo: et ī p̄friēdo gaudiū per
desideriū currēs. req̄escēs p̄ gaudiū. hic bonū ē et hic malū ē tuū
cor huānū. quod nec aliudē bonū es. si bonū es nec aliudē malū es.
Si malū es nisi quod vel male vel bene amas. quod bonū est. Nā oē
quod est: bonū est. h̄z cū id quod bonū ē male amaet̄: illud bonū nō est.

6

• hoc malū est. Igī nec q̄ amat malū ē. nec qđ amat malū est.
nec amo: quo amat malū ē. Sz qđ male amat malū ē. i: hoc oē
malū est. Ordinate ergo caritatē i: iā malū nullū ē. Magnā rez
pmēdare volum⁹. Sz tñ valen⁹ qđ volumus. Om̄ps deus qui
nullo idiget: q̄ ip̄e lūmū t̄ verū bonū ē.. q̄ nec de alieno accip̄
pōt quo crescat. qm̄ ex ip̄o sūt oia. nec de suo amittere quo deci
dat: qm̄ i ip̄o mutabilit̄ pl̄istūt vniuersa. Ipse rationale sp̄z cre
auit sola caritate. nulla necessitate. vt eū sue btitudinis partici
pem facēt. porro vt idē act⁹ ellz tāta btitudine pfriui fecit. In
eo dilectionē sp̄ale palatū quodamō per hāc sē. lificas ad gustuz
dulcedinis iterne q̄tin⁹ p ip̄am videlz dilectionē: sue felicitatis
iocūditatē sapēt. eiqz ifatigabili desiderio ihereret. per dilectio
nem ergo copulauit libi de⁹ creaturā rationale: vt ei sēp ihere
do ip̄m quo btiticāda erat bonū. i ex ip̄o quodamō p affectum
luggēt. t̄ de ip̄lo p desideriū biberet i ip̄o p gaudiū possideret.
Suge o apicula suge. Suge t̄ bibe dlcoris tu ienarrabile suau
tate. Immergē t̄ replē q̄ ille deficere nescit si tu nō icipias fasti
dire. Adhere ergo t̄ ihere. sume t̄ fruere si sēpitern⁹ gust⁹ fuerit
sēpīnaqz btitudo erit. Nō iā pudeat nos neqz pēiteat de amo
re fecisse vbi. Nō penitrat vbi tāta vtilitas. Nō pudeat vbi ta
lis honestas. Igī p amo: sociata ē factōrī suo creačā rōalis lo
lūqz ē dilectionis vicolū qđ ligat vtrōsqz i idiplū. t̄ tāto felicius
pt̄o fort⁹ ppt̄ qđ etiā vt idiuila societas t̄ cordia pfecta vtro
bīqz hērēt gēiat⁹ ē nex⁹ i caritate dei i pxi vt p caritate dei oēs
vni cohererēt. per caritatē pxi oēs ad iuicē vnu fierēt: vt qđe
illo vno cui oēs iherebāt qlqz i semetipō nō capēt pleni⁹ atqz p
fecti⁹ p caritatē chīstī i alto possidēt: bonū oīm fiet totū ligu
loz. Ordinate ergo caritatē. Quid ē ordinate caritatē. Si desideriū ē amo: bñ currat. si gaudiū ē bñ reqeschat. Est enī amo: si
cut dictū ē delectatō cordis alic⁹ ad aliqd ppt̄ a liqd. desidiū iap
petedo t̄ pfruedo gaudiū. p desidiū curres: t̄ reqeschēs p gaudiū

Currēs ad illud. reqescēs i illo. Ad qd aut i quo. Audite si for-
te explicare possum⁹ quo currē debeat amor noster aut i quo re-
qescere. Tria qued sūt q amari bñ aut male possūt. id est de⁹ p-
xim⁹. i mūdus. Deus supra nos ē. proxim⁹ iuxta nos. mūd⁹
sunt⁹ nos. Ordinate ergo caritatē. Si currat bñ currat. Si re-
qescit bñ reqescat. Desideriū currat. gaudiū reqescit. propt̄ qd̄
gaudiū uniforme ē: qz lēp i vno ē. nec vicissitudine variari pot̄.
Desideriū aut̄ mot⁹ mutabilitatē suscipit. Et iccirco nō se co-
tinet i vno: s; varias spes repārat. Qis nāqz curv⁹ aut de illo
ē. aut cū illo. aut i illo ad qd̄ ē. Quō ergo currē debet desideriū
nēm. Tria sūt. de⁹ . proxim⁹ i mūd⁹. Tria de⁹ . duo pxim⁹ . et
vnū mūd⁹ hēat i curru desideriū nū i ē i desiderio ordinata ca-
ritas. Amor nāqz p desideriū. i deo i cū deo i deū ordinate
currē pot̄. De deo currat: qn̄ de ipso accipit: bñ eū diligat. Cum
deo currat: qn̄ ei⁹ voluntati i nullo p̄dicat. In deū currat. qn̄ i ipo
reqescere appetit. hec sūt tria q ad deū p̄tinēt. duo sunt pximi
post ei⁹ desideriū depxio i cū primo currē s; i pximū nō pot̄. de
pximo vt de ei⁹ salute i pfectu gaudeat. Cū primo vt eū i via
dei i comitē itineris i locū puetiōis habere cōcupiscat. S; in
pximū nō pot̄ vt i hoīem spez i fiduciā suā p̄stituat. hec sūt se-
cūdo q ad pximū p̄tinēt id est de ipo cū ipo i nō i ipm. Vnū est
mūdi de ipso currē nō cū ipo aut i ipm. De mūdo ei⁹ desideriū
currat qn̄ i sp̄ecto foris dei ope p admirationē i laudē ardēti⁹ i
tus ad ipsū se p̄uerit. Cū mūdo si lēp mutabilitate tprāliū;
siue deiciēdo i aduersis: siue eleuādo i p̄spēris: huic sc̄lo se co-
formaret. In mūdū currēt: si i ei⁹ delectatiōibz lēp reqescē vel
let. Ordinate ergo caritatē vt p desideriū currat deo. cū deo
i deū. De primo cū primo nō i pximū. De mūdo nec cū mūdo
nec i mūdū i solo deo reqescat p gaudiū. hec ē ordinata cari-
tas i preter ipam omē qd̄ agitur nō ordinata caritas est: sed i
ordinata cupiditas.

Explicit de substātia dilectionis

Quot vicibus et a quibus regibus capta fuerit hierusalem
 ex babylonis stetit in biuio in capite duarum viarum di-
 uinatione querens. Ad dexteram eorum factam est divinatio
 super hierosolimam. Rex aquilonis qui est rex super omnes filios
 superbie stat in biuio. ut suos retineat. et eos qui a de-
 tritis ponendi sunt expugnet. ut oblitio ordinata: capiat misc-
 ratur hierosolima. ponendo arietes contra portam. Summa petit luor per-
 flant altissima vesti. hierosolima dominica gentium. princeps prouinciarum. mil-
 tis celestetur nobis. Inter oculos totius mundi famosissima tu pro-
 pter cultum unius dei. tu propter sanctum seculare. Dicta est solima
 Luza. Bechet. Salez. Jebus. Helpa. Civitas circumstacie. Urbs
 perfecti decoris. Gaudiu[m] universale terre. Item civitas dauid. Item
 civitas vitatis. In hac primus dicitur regnasse leobius.

osue vicit et iterfecit zidonis ledach regem hierosolimam. postea si-
 lii iuda expugnauerunt et ceperunt hierosolimam. percutientesque eam
 in ore gladii tradiderunt iudicio. Deinde habitauit iudeus cum
 filio beniamen in hierusalem. rocedente tempore dauid ex-
 pugnauit eam expellens iudeus per oram

et ac rex egypci post tempore dauid primus hierosolimam spoliauit.
 non videlicet sub federe pacis ingressus in dolo.

ostmodum ioas rex israel. precepit in bello vincitu amasiam
 regem hierosolimam. quem occidi ab eo: appuimus ei hierosolimam. quia
 ipse destruxit a porta estra[m] vicosque ad portam anguli. spoliauit
 et templum ac domum regis.

alsim rex syrie et phace rex israel obcederunt hierusalene tempore
 achar regis iudee. Sed per teglaphalassar regem assyriorum: qui
 interim cepit damascum: soluta est oblidio

ost morte ioseph pharaon nechao ingressus hierosolimam fecit tribu-
 tarii sibi regem hierosolimam. et ipsius terra multam. C. libras ar-
 genti et unam libram aurum.

abugodonosor: vito regie egypci. ascendit in hierosolimam et ce-

pit in ea ioachim. in itinere vero imposuit ei tributum: dāniē
lem ac tres pueros secum abducens

ecūdo alcedit nabugodonosor in hierlm. ingressus autem
sub fedē pacis: rupto pmissō ioachi regem cū robusti si-
mis occidit. regez vero extra muros proīci fecit insepultum:
ercio alcedit: obledit hierusalē. sed ad pliliū hieremie e-
gressus est ad eū rex cū mīre ac tota domo q̄ suscepit eos: t
spoliās domū dñi ac domū regis q̄li decēmilia traxit i babilonē
uarto alcedit nabugodonosor: t obledit hierusalē cōtra
cedechiā trāgressorem iulurādi. porro recedēs ab ea mi-
lit nabuzadan qui destruxit tēplum ac ciuitatem in circuitu.

empire artaxerxis qui ochus dictus est regis persiarum
missus ab eo dagolus prefectus regionibz trāflumen
eufratē. qui ingressus hierlm tēplum quod nuper reparatum
fuerat post reditū de captiuitate babilonica: spoliauit illud q̄
iohānes lūmus sacerdos prouocatus a fratre proprio ielu- no
mine qui sacerdotiū ambi gebat interfecit eum in templo.

ost moitem alexādri magni ptholomeus sother die lab-
bati sc̄ies ea die iudeos arma nō moturos: alcedit. i hie-
rusalē sub simulatione sacrificādi deo celi. ubi graue dānum
iudei sustinuerūt. nā multos de iudea i garizim captiuos tra-
xit in egyptū. quos vēditioni exponēs a negotiatoribz natio-
num distracti sūt: dispersi. ac per hāc captiuitatē licet nō fue-
rit generalis diffusius dispersi sūt i natiōes. vñ i actibz aplor̄
legit. iudeos puenisse i hierlm ex omī natiōe que sub celo est.

ntpochus epyphanes cū perculisset egyptū. in dolo asce-
dit in hierlm: t pro diuisione ciuiū ad libitū fecit i ea: t p-
cussit multos i hierlm. tēplum prophanauit. augebat omis.
cūq̄ rediissi i egyptū: t esset repulsus per nūcios romanor̄ p̄
biēniū rediit i isrl̄. factores ei sui appuerūt ei portas: t expolia-
uit tēplum menelao ductore. tollēs dasa: lucernas. mensam

et vnam auream. nec a velis abstinuit: posuit pdolum iouis
olipiaci in tēplo. multaqz alia mala fecit ibid. introduces rīc
ostmodū antpochus: cupatoz obledit hierlm̄ gētium
ac fedus iit cū iudeis qui apperuerūt ei portas. sed vidēs
munitionē loci. trāggressus iulirandum: destruxit murum.
empore iohānis hircani antpochus pothicus obledit hie-
rusalē quāobrē apperuit hyrcanus duos loculos de octo
circūstantib⁹ sepulcrū dauid. t̄ dedit. ccc. talenta anthpoco vt
ab oblidione recederet.

olt hec aretha rex arabū obledit hierlm̄ corruptus ab hyr-
cano hanc oblidionem soluit scaurus dux romanorum
illus est pompeius a romanis qui audiēs dissētione fra-
trū aristoboli et hyrcani pro lūmo sacerdotio manu valida veni-
ens. t̄ aristobolo in custodia collocato: obledit hierlm̄. in qua fu-
it dissētio inter fautores aristoboli et hyrcani. vñ ope factoz
hyrcani vrbem intravit. et irruentes romani prophanauerunt
templum equis in porticibus stabulatis. propter hoc factum
semper de cetero dictus est pompeius. in omnibus antea vi-
ctor. quo romani reuerso anthigonus auxilio regis perthorū
hūlm̄ expugnauit. t̄ i foro dimicati ē iter athigonū et hyrcanū
olt hec herodes rome coronatus est in regem augusto et
anthonio hincide assētentibus cui venienti astitit athi-
gonus: p̄t frultratorias dilationes recusauit occurere socio
vnde herodes. t̄ socius dux romanorum oblederunt hierusalē.
in capta romani leuierunt in ea renitente tamen pro viribus
herode. Quid putabas iudea futurum quando calūniolis vo-
cibus saluatorem tuum accusasti. cum subomatos testes con-
tra eū falso produxisti. qñ multipliciter inoēti ac māsucto ne
quiter illusisti. cū dolis tuis pessimis aduocatū tuū extermiari
postulasti. t̄ auctorem salutis clamolis linguis crucifixisti.
Veruntamen expectata est ad penitentiam p̄t. xlvi. annos.

post quos elapsos euidenter probasti qz deus paties redditor ē.
Luctu scelerz tuoz supplicia. qui post mortē chilii etiam disci-
pulos suo persequi nō cessati. donec p̄ imperatores romanos
titū ī baspalianū. circūdata hierlm vallo ī vndiq̄ coagulatae
prostrata fuit fūditus ad terrā. nec lapis super lapidē relict⁹
ē: sicut positus fuerat. occisi sūt iudei ac venūdati ī p̄ vniuer-
sum orbē disp̄si: nec pcessū ē eis ī hierlm regredi vslq̄ ī hodier-
nū diē que reparata fuit ab helpo adriano. hāc helena cōstāti-
ni mafitroductis grecis populauit. replēs regnū gēte grecor̄
rocessu tpus coldroe rex plaz ī hierlm potēter ingressus
xi. milia viroq̄ ea ī fecit. zachariā patriarchā cū aliis capti-
uis secū ī plidē traxit lignū nrē redēptiois alportas. erach⁹ bo-
ipator nūdū monochelita psecut⁹ coldroe ī plidē crucē ī priar-
chā cū captiuis victor ī hierlm reduxit. porro feruēt Carraxe
noz psecutioe. erach⁹ crucē sc̄taz a hierlm p̄stātinopolī trāstu-
lit: ante p̄ secundo sub ipso caperetur.

aulopost surrexit mahumet ī p̄ludo pphā ismahelita
rū ex hoc dilatatu regnū Carraxenoz qz p̄ biennū obse-
rūt hierlm. ī captā possederūt ī kuitutē redigētes christianos.
ūaut p̄ placuit amatori christianitatis p̄. ccc. fere ī xx.
ānos godefrid⁹ dux lothorūgic cū barōibz alioz regnoz
veniēs hierlm armis spūalibz p̄o pugnā aggress⁹ quotidie
pcessionaliter nudis pedibz p̄plm fideliū ciuitatē circuire p̄li-
tuuit p̄ eccliaz platos. ī capta ē hierlm. viii. pd⁹ iulli. feria vi. cū
tataclade īffector̄. vt ī porticibz tēpli vslq̄ ad equoz genua la-
guis occisolz ascēderet. ī cōstitut⁹ ē rex latin⁹ dux godefrid⁹ de-
ouissime coradinus dñs damasci destruxit buillum.
hierlm cū populus fideliū moraretur in obsidione da-
miace.

finis

